

A'dam 3 Mei 2021

Beste Ronald,

Ik hoop deze geïmproviseerde krabbel
jou in goede gezondheid aan te treffen. Zo dat zo
zal zijn, dan hoop ik om een afspraak met je
te kunnen maken voor een „get together“. Ik
zal morgen via de heer Sanders jou trachten te
bereiken voor een afspraak. Teteringen is vanuit
Amsterdam gemakkelijk te bereiken met de auto;
minder ver dan Chevetogne. Overigens ik ben al
tweemaal gevaccineerd met het Pfizer vaccin.

Ik de bovenkant van dit papier geïllustreerd om
het lentegevoel op te roepen. Rechter het venster glas
gezeten en naar buiten kijkend ziet het er lente-
achtig uit. Echter de laatste 10 dagen is het door de
aanhoudende Noordenwind veel te koud voor
de tijd van het jaar.

Morgen is het 4 mei: dan worden de slachtoffers
uit de tweede wereld oorlog bedacht.

Zeker 20 jaar geleden kreeg ik een boek over Kees Dülz.
Ik heb het boek uitgeleend en met meer teruggekregen.
Het wel aantekeningen gemaakt m.a.v. zijn leven. → 2.0.2.
Ik verheug mij om je te ontmoeten Jad Dülzwapel.

"Er zijn van die mensen, zeldzame mensen, die een beeld kunnen maken van een gedachte of een droom. Als hun penseel, hun pen, hun beitel, hun troffel een tijd lang gewerkt hebben, dan ontstaat een vorm onder hun handen, die een groet van hun ziel is.

En zij sturen die groet in de wereld en hij leeft daar een eigen bestaan door de kracht die in hem is. Een omdat datgene wat sterker is dan het overige als vanzelf naar voren treedt en zich aandient, zijn er huizen gekomen waarin vele zielen-groeten zich verzamelen en openstaan voor de vreemdeling. Dat zijn musea en daar komen en gaan de mensen en vangen de groet van dat beeld dat resoneert hun eigen ziel. Dan worden zij stil en genieten"

Deze gedachte van Kees Dutihl, 28 jaar oud, is in januari/februari 1944 opgeschreven; ongeveer een maand voor zijn terechtstelling.

Vanaf 10 maart 1943 tot 24 februari 1944 heeft hij gevangengezeten in eenzame opsluiting. De enige klacht die hij uitte was dat hij zo afhankelijk was van derden. Hij kreeg mondjesmaat schrijfpapier, dat wel. Toch vond ie dat ie relatief goed behandeld werd. Dat hij niet gek geworden is van angst dankte hij aan zijn grote geestkracht om zijn omstandigheid, waarin hij verkeerde te relativiseren. Veel zingen troostte hem. Ook veel steun vond hij in het geloof. "Geloof is niet iets dat pasklaar geleverd of gekocht kon worden," schrijft hij. Hij gebruikt ook de term "Geloofszekerheid. Wanneer die je eenmaal omarmt, behoef je niet verder te zoeken. Met dat zoeken vind je alleen een theorie."

Een andere uitspraak van KD is : "Dat iets wat je diep beroert tot in het diepst van je ziel, dat dat de innige beleving van het leven vergroot." 'I couldn't agree more' haast ADD te schrijven. Toen ik dat las, bedacht ik mij het volgende: Zou die diep ontroerend gebeurtenis meerdere malen voorvallen, zou dan de ontroering minder worden ?

De vraag stellen betekent ook dat men ook een antwoord moet formuleren. Nu dan, ik meen dat de diepste ontroering voorkomt uit de geestelijke verbondenheid, die men voelt voor een gelijkgestemde en daardoor zich ook kan verplaatsen in de ander als wel in de situatie van de ander. Noemen we dat: ~~couldn't~~ **EMPATHY!**

Empathy?

Dit getypte verhaal heb ik gecopieerd van een brief, die had geschreven. Ik eindigde de brief:

"The supreme experience is to share a profound thought," dat is wat ik nastreef bij het schrijven van een brief.

Adriaan J. Dutzwager.